

denne Arkitekt til Medlem af Kommissionen. Kommissionen bestod i øvrigt af Direktøren for Marinens Bygningsvæsen, Generallægen i Flaaden og en Departementschef i Marineministeriet. Naar jeg tillod mig at foreslaa den højtærede Forsvarsminister at optage Arkitekt Inge-mann i denne Kommission, var det, fordi jeg mente, han var den mest hospitalskyndige Arkitekt, vi havde her i Landet, og den Mening støttede jeg paa, at vedkommende Arkitekt havde bygget alle Nationalforeningens Sanatorier, han havde bygget Andelssanatorieföreningens Sanatorier, og han havde bygget Katolikernes Sanatorier, endvidere har han bygget en lang Række Sygehuse omkring i Landet og mange offentlige Bygninger, f. Eks. Købmandsskolen. Han skal bygge Landmandsbankens nye Bygning o. s. v. Det er altsaa en Mand, hvis offentlige Virksomhed i høj Grad borger for, at han er sagkyndig paa det Omraade, som han her skulde have med at gøre. Det undrede mig noget, at jeg hørte i Landstinget det 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) udtale, at han aldrig havde hørt denne Arkitekts Navn nævne. Det maa selvfølgelig staa til Troende, naar den ærede Landstingsmand siger det, men det er mærkeligt, at Navnet paa en Mand, som har haft en saa stor offentlig Byggevirksomhed, ikke skulde være almindelig kendt.

Ved min Virksomhed i Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse havde jeg set denne Arkitekt udføre et efter min Mening udmærket Arbejde. De Sanatorier, han havde bygget, var langt billigere, end de tidligere opførte: Boserup og Vejlefjord Sanatorier er, og langt billigere byggede end tilsvarende Sanatorier i Sverige og Tyskland. Det var tillige særdeles gode Sanatorier, som jeg tror at turde sige, at baade Patienterne og de Læger, der har haft med dem at gøre, har været overordenlig tilfredse med. Der er ganske vist i et enkelt Blad rettet et meget ondartet anonymt Angreb paa denne Arkitekt. Det er af en saadan Art, at jeg overhovedet ikke vil karakterisere det her. Det er fremkommet i Anledning af, at denne Arkitekt ogsaa har bygget Julemærkesanatoriet. Da der nu er kommet Ro over hele denne Sag, og Salget af Julemærket nu er kommet i god Gænge igen, skal jeg ikke indlade mig vidtløftigt paa denne Sag, jeg skal kun sige, at det er meget letsindigt at bebrejde en Arkitekt, at et eller andet af ham opført Bygningskompleks er blevet dyrt, for det kommer jo an paa, hvilke

Fordringer Bygherrerne stiller. Man maa være klar over, at en Arkitekt skal rette sig efter de Forlangender, der rettes til ham. Naar denne Arkitekt i Aarevis har bygget det ene Sanatorium efter det andet for Nationalforeningen, er det, fordi vi har været meget tilfredse med ham. Jeg anser ham som sagt for den i Øjeblikket i Danmark mest sagkyndige Arkitekt paa dette Omraade. Det glædede mig derfor meget, at Forsvarsministeren vilde sætte ham ind i den Kommission, der skulde udarbejde Planer til et nyt Søværnshospital.

Der blev, som bekendt, først udarbejdet en Plan om Omdannelse af det gamle Søkvæsthus. Det er bebrejdet Marinelægerne, at de kunde gaa med til denne Omdannelse. Men jeg skal hertil sige, at den Opgave, som var givet Kommissionen, ikke var at finde den bedst mulige Plads til et Hospital, men den var den ganske simple at undersøge, hvorvidt det gamle Søkvæsthus kunde omdannes til et brugeligt Hospital. Derpaa svarede Kommissionen: Ja, det kan det. Der er selvfølgelig ikke Tvivl om, at hvis Forsvarsministeren havde bedt Kommissionen om at vælge et smukt Sted til Hospitalet, kunde vi have foreslaaet f. Eks. at bygge det paa Kastelsvolden eller et andet Sted, og ganske det samme gælder med Hensyn til den Forandring, der nu er sket, idet det ikke længere er det gamle Søkvæsthus, der skal omdannes, men et nyt Hospital, der skal opføres paa en Tømmerplads, der ligger paa Søkvæsthusets Grund og tilhører Marinen. Selvfølgelig kan der indvendes noget mod denne Grund. Det havde været heldigere, hvis man havde haft 10 Tdr. smukt bevokset Land liggende et eller andet Sted, som kunde bruges til Hospitalsplads. Men naar man nu i mere end 30 Aar har søgt at finde en Grund til et Søværnshospital, og det ikke er lykkedes, er det ikke saa underligt, at Kommissionen, naar den faar stillet den Opgave at besvare det Spørgsmaal: Kan der her lægges et brugeligt Hospital?, efter at have undersøgt Sagen svarer: Ja, efter vor Mening kan der her bygges et særdeles godt Hospital. Naturligvis havde det været heldigere, om Grunden havde været dobbelt saa stor o. s. v., men naar de sagkyndige staar inde for, at der paa denne Grund kan bygges et fuldt ud forsvarligt Hospital, synes det mig, at der ikke kan gøres yderligere Indyendringer imod den Ting, da det har vist sig ganske umuligt at finde en anden Plads.

Jeg hilser, som sagt, derfor Opførelsen